

[Ministeren for skatter og afgifter.]

ninger til hr. Brixtofte, som jo altså ikke kunne være enig i fordelingen, og som ikke ville tage fra idrætten, men lod mørket sænke sig over, hvor pengene så skulle tages fra. Jeg må gå ud fra, at de så skal tages fra den del, det hidtil har været muligt at give til almenkulturelle og almenvelgørende opgaver. Jeg vil opfordre hr. Brixtofte til at fortælle os, hvad det er for nogle dele, der skal slettes her — de, der fik tilskud i 1974-75, står i finansudvalgets sag nr. 364-367 — jeg tror, det kunne være nyttigt for den videre diskussion.

For jeg må da gå ud fra, at der ikke er en sådan kæmpeafstand mellem de synspunkter, som hr. Brixtofte her giver udtryk for, og de synspunkter, venstre i øvrigt giver udtryk for, når vi taler om statsfinanserne og det underskud, vi opererer med på statsfinanserne. Jeg går ud fra som givet, at pengene ikke skal tages af statens indtægter herfra.

Så vil jeg godt til hr. Svend Haugaard sige, at jeg er overrasket over, at hr. Svend Haugaard kan tro, der kan samle sig et flertal for at bevilge disse 9 mill. kr. til kulturelle, sociale og alment velgørende formål via finansloven. Jeg er overrasket, fordi jeg synes, vi har oplevet nogle beskæringer i de senere år, som gør, at der ikke er nogen begrundet forhåbning om, at de opgaver, der er blevet løst via tildelinger af tipstjenestens overskud, kan løses ved en bevilling over finanslovens almindelige poster.

Til de bemærkninger, der har været gjort om at samle overskudsfordelingen i et enkelt ministerium, vil jeg gerne sige, at jeg ikke mener, det er nogen god idé. Det er sådan, at det er en række ministerier, der har kontakten til de organisationer og foreninger osv., der modtager tilskud, og jeg tror, det ville være uhensigtsmæssigt at placere denne fordelingsopgave i finansministeriet eller ministeriet for skatter og afgifter, der ikke har den løbende føling med disse ting. Det bliver måske endnu mere betænkeligt, når man hører hr. Jes Schmidt give udtryk for, at man skulle anlægge politiske vurderinger, når der skulle tages stilling til, hvordan disse fordelinger skulle finde sted.

Hr. Arne Bjerregaard beskæftigede sig også med en række andre ting end det, vi her behandler, og brugte i sin argumen-

tation bl.a. det udtryk, at dette var en knytnæve i ansigtet på det idébestemte ungdomsarbejde. Det er for mig uforståeligt, hvis hr. Arne Bjerregaard har læst bare én linje af dette lovforslag, at en sådan udtalelse kan fremsættes. Det er et forslag, som betyder, at det idébestemte ungdomsarbejdes andel af tipstjenestens overskud stiger til mindst 4,6 mill. kr. Det direkte tilskud, som gives i dag, ligger i størrelsesordenen 455.000 kr. Dertil kommer en post i størrelsesordenen 1,2 mill. kr., der ydes via puljen til ungdommens friluftsliv. Jeg mener ikke, der er nogen grund til at tro — der er i hvert fald ikke noget i lovforslaget, der forhindrer det — at der ikke fortsat kan komme støtte fra denne pulje også til det idébestemte ungdomsarbejdes aktiviteter. Men selv om vi skulle komme i den situation, at der af disse 1,2 mill. kr. ikke mere ville blive givet tilskud, er det stadig væk en meget betydelig forhøjelse af tilskuddet, og jeg har svært ved at se, at det med rimelighed af nogen kan opfattes som en knytnæve eller som økonomiske sanktioner.

Argumentationen om, at det skulle være et spørgsmål om ensretning eller magtfuldkommenhed hos ministeren forstår jeg simpelt hen ikke, og jeg må bede hr. Arne Bjerregaard om at fortælle os, hvad det er for dele af de tilskud, der indgår i det aktstykke, jeg nævnte før, der kan tages som udtryk for, at ministeren ønsker ensretning, når han ønsker disse ting opretholdt. Er det tilskuddet til Frelsens Hær eller til den danske kirke i London eller til boligudvalget for bevægelseshæmmede eller Blå Kors på Grønland, eller hvad er det for ting, der gør, at hr. Arne Bjerregaard kan sige, at det, at jeg ønsker disse tilskudsmuligheder opretholdt, er udtryk for ønske om en ensretning? Det vil jeg meget gerne have at vide enten her eller i det videre arbejde med forslaget.

Jeg havde meget gerne set, at der var blevet mulighed for flere penge til det idébestemte ungdomsarbejde, og jeg har også i bemærkningerne, som det er nævnt af flere, givet udtryk for, at vi hurtigt skal tage op til fornyet vurdering, om vi kan skaffe flere penge hertil. Men jeg ville være ked af, hvis vi skulle bringe os i den situation, at vi ikke mere kan støtte de gode formål, der hidtil har været støttet via tipslovens overskud. Jeg har svaret fru Ebba Strange på, at mine